

Målnummer:	UM425-16	Avdelning:	1
Avgörandedatum:	2016-03-18		
Rubrik:	Dublinförordningens bestämmelse att en sökande ska ha rätt till överklagande eller omprövning i domstol medför att ett beslut av Polismyndigheten om överföring enligt Dublinförordningen måste överklagas till migrationsdomstolen.		
Lagrum:	• 1 kap. 9 § och 14 kap. 2 § utlänningslagen (2005:716)		
Rättsfall:	• Artikel 27.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (omarbetning) (Dublinförordningen)		

REFERAT

Polismyndigheten beslutade den 28 december 2015 att överföra AM till Ungern enligt artikel 29.1 första stycket i Dublinförordningen (Europaparlamentets och rådets förordning [EU] nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat [omarbetning]).

Som skäl för beslutet anförde Polismyndigheten i huvudsak följande. AM har avvikit från asylprocesser i Ungern och Norge och rest in i och vistats i Sverige utan vare sig pass, uppehållstillstånd eller visering för vistelse i Sverige. Han har inte uppsökt svenska myndigheter för att legalisera sin vistelse och han har uppgett att han inte vill ansöka om asyl i Sverige. Ungern är, i enlighet med bestämmelserna i Dublinförordningen, ansvarig stat och Ungern har accepterat detta.

Polismyndigheten anförde även att myndigheten med hänsyn till bestämmelserna i 1 kap. 9 § jämfört med 8 kap. 17 § utlänningslagen (2005:716) får anses vara beslutande myndighet. I besvärshänvisningen angavs att beslutet kunde överklagas till Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen.

AM överklagade därefter Polismyndighetens beslut till migrationsdomstolen.

Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (2016-01-09, ordförande Warnolf), avvisade överklagandet och beslutade att överlämna handlingarna i målet till Migrationsverket. Som skäl för sitt beslut anförde domstolen följande.

Av 14 kap. 1 § utlänningslagen framgår att en myndighets beslut enligt samma lag får överklagas endast i de fall som anges i detta kapitel. Någon bestämmelse som uttryckligen reglerar möjligheten till överklagande av Polismyndighetens beslut om överföring enligt Dublinförordningen återfinns inte i nämnda kapitel. Enligt 1 kap. 9 § utlänningslagen ska emellertid det som föreskrivs om avvisning och utvisning i utlänningslagen i tillämpliga delar även gälla för beslut om överföring enligt Dublinförordningen.

Av 14 kap. 2 § utlänningslagen framgår att Polismyndighetens beslut om avvisning får överklagas till Migrationsverket. Med hänsyn till vad som föreskrivs i 1 kap. 9 § utlänningslagen bör denna bestämmelse gälla även

Polismyndighetens beslut om överföring enligt Dublinförordningen. Polismyndighetens beslut kan således inte överklagas till migrationsdomstolen, men dock till Migrationsverket. Migrationsdomstolen är alltså inte behörig att ta upp AM:s överklagande till prövning. Överklagandet ska mot denna bakgrund avvisas och handlingarna i målet överlämnas till Migrationsverket för vidare handläggning.

Polismyndigheten överklagade migrationsdomstolens beslut och anförde bl.a. att det framgår av artikel 27 i Dublinförordningen att en sökande eller annan person som avses i artikel 18.1 c eller d ska ha rätt till ett effektivt rättsmedel, i form av överklagande eller omprövning i domstol av de faktiska och rättsliga omständigheterna när det gäller beslut om överföring. Mot bakgrund av detta bör överklagandet inte prövas av Migrationsverket.

Även AM överklagade migrationsdomstolens beslut och anförde bl.a. följande. Dublinförordningen ger en klagande rätt till ett effektivt rättsmedel i form av omprövning eller överklagande i domstol. Att ges möjlighet att få sin sak prövad av en annan myndighet, i detta fall Migrationsverket, kan inte jämföras med att få saken prövad i domstol. Genom att tillämpa 14 kap. 2 § utlänningslagen inskränks hans rättigheter enligt artikel 27 i Dublinförordningen.

Migrationsöverdomstolen har berett Migrationsverket tillfälle att yttra sig över överklagandena. Migrationsverket har i huvudsak anförts att om en utlänning inte har gett in någon ansökan om uppehållstillstånd i Sverige, får Polismyndigheten anses vara behörig att besluta om överföring enligt Dublinförordningen. När Dublinförordningen är tillämplig gäller dess bestämmelser om rättsmedel. Förordningen innehåller en tydlig reglering i artikel 27 att den person beslutet gäller ska ha rätt till ett effektivt rättsmedel i form av överklagande eller omprövning i domstol. Att Migrationsverket överprövar Polismyndighetens beslut innebär en inskränkning av den enskildes rättigheter i jämförelse med vad som föreskrivs i Dublinförordningen. Enligt verkets mening är migrationsdomstolen därför behörig att pröva Polismyndighetens beslut om överföring enligt Dublinförordningen.

Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (2016-03-18, Linder, Jahn, referent, och Edwardsson), yttrade:

Migrationsdomstolen finner skäl att meddela prövningstillstånd och tar upp målet till omedelbart avgörande.

Det målet gäller är om Polismyndighetens beslut enligt Dublinförordningen, om att överföra en person som inte har sökt asyl i Sverige, ska överklagas till Migrationsverket eller till migrationsdomstolen.

Enligt 14 kap. 2 § utlänningslagen får Polismyndighetens beslut om avvisning överklagas till Migrationsverket. Av 1 kap. 9 § utlänningslagen framgår vidare att det som föreskrivs om avvisning och utvisning i lagen i tillämpliga delar gäller också för beslut om överföring enligt Dublinförordningen.

När det gäller unionsrättsliga bestämmelser finns i artikel 27.1 i Dublinförordningen regler om rättsmedel enligt förordningen. Enligt denna artikel gäller bl.a. att en sökande eller annan person som avses i artikel 18.1 c eller d ska ha rätt till ett effektivt rättsmedel, i form av överklagande eller omprövning i domstol av de faktiska och rättsliga omständigheterna när det gäller beslut om överföring.

Dublinförordningen är direkt tillämplig i Sverige och har företräde framför nationell rätt vid en konflikt mellan svensk rätt och EU-rätten. I detta fall föreskriver Dublinförordningen att överklagande av ett beslut om överföring ska prövas i domstol. Det är därmed inte möjligt att tillämpa överklagandebestämmelserna i utlänningslagen på ett sådant sätt att prövningen av överklagandet istället skulle ske hos Migrationsverket. Migrationsdomstolens beslut ska mot den bakgrunden undanröjas och målet

visas åter till migrationsdomstolen för ny handläggning och prövning i sak.

Migrationsöverdomstolens avgörande: Migrationsöverdomstolen undanröjer migrationsdomstolens beslut och visar målet åter till migrationsdomstolen för ny handläggning.

Sökord:

Litteratur:
